

Pan Andrzej Seremet

Prokurator Generalny RP

Zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstw poświadczania nieprawdy oraz niedopełnienia obowiązków służbowych w związku z udzielaniem koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych oraz udzielaniem ulg w opłatach koncesyjnych

Na zasadzie art. 304 & 1 kpk zgłaszam zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstw:

1) przez osoby występujące w imieniu niektórych podmiotów, ubiegających się udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych lub radiowych, a polegające na poświadczaniu we wnioskach o koncesje nieprawdy co do wysokiej zdolności finansowej tych podmiotów, w celu wyłudzenia koncesji na rozpowszechnianie programów. Jest to przestępstwo opisane w art. 271 & 1 kk.

2) przez osoby występujące w imieniu niektórych podmiotów, które uzyskały koncesje na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych, a następnie ubiegały się o uzyskanie rozłożenia na raty opłat koncesyjnych, przy czym osoby te poświadczały nieprawdę co do trudnej sytuacji finansowej, we wnioskach o rozłożenie opłat koncesyjnych na raty, w celu uzyskania takiego rozłożenia. Jest to przestępstwo opisane w art. 271 & 1 kk.

3) przez Pana Jana Dworaka, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (a w zależności od ustaleń faktycznych być może również innych członków Krajowej Rady) , polegającego na tym, że w 2011 roku, nie dopełnił swoich obowiązków jako funkcjonariusz publiczny, przez to, że zaniechał rzetelnego sprawdzenia kondycji finansowej podmiotów ubiegających się o koncesje na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych, także nadużył swoich uprawnień w zakresie egzekwowania opłat koncesyjnych i podjął decyzje o rozłożeniu opłat koncesyjnych na raty w sytuacji braku podstaw do podjęcia takich decyzji, czym działał on na szkodę Skarbu Państwa i interesu publicznego, a ponadto działał on w warunkach przestępstwa ciągłego,

tj. przestępstwa z art. 231 & 1 kk w zw. Z art.12 kk.

Uzasadnienie

Powyższe zawiadomienie kieruje w oparciu o informacje o wynikach kontroli budżetowej, przeprowadzonej w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji (informacja dostępna jest na stronie internetowej NIK), w której to informacji zawarty jest następujący fragment:

...Zastrzeżenia NIK dotyczą niecelowego i niegospodarnego odraczania poboru dochodów budżetowych wskutek rozkładania na raty opłat koncesyjnych.

W 2011 r. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, na podstawie uchwał KRRiT, wydał 45 decyzji o rozłożeniu na raty opłat za koncesje w łącznej kwocie 63.848,8 tys. zł, w tym 26 decyzji, na kwotę 32.434,6 tys. zł, dotyczyło koncesji wydanych w 2011 r. (57,8% ogólnej wartości opłat koncesyjnych naliczonych w 2011 r.).

Kontrola czterech postępowań o rozłożenie na raty opłat koncesyjnych, na łączną kwotę 29.153,3 tys. zł wykazała, że Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał decyzje o rozłożeniu na raty opłat koncesyjnych na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji, art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹³ oraz przepisów działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa¹⁴. W decyzjach stwierdzano zachodzenie przesłanek ważnego interesu koncesjonariusza i interesu publicznego, wynikających z art. 67a § 1 pkt 1 ustawy Ordynacja podatkowa. W uzasadnieniu decyzji wykazywano również przesłanki uznania ważnego interesu koncesjonariusza, tj. trudną sytuację finansową, uniemożliwiającą dokonanie jednorazowego wydatku w wysokości pełnej opłaty, natomiast nie wykazywano przesłanek uznania ważnego interesu publicznego....

Powyższy fragment informacji NIK wskazuje, że w Krajowej radzie radiofonii i Telewizji na masową skalę stosowane były przywileje w postaci rozłożenia na raty opłat koncesyjnych, w stosunku do podmiotów, które uzyskały koncesje na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych. W 2011 rok takich decyzji podjęto 45, na łączną kwotę ponad 63 mln zł, przy czym aż 26 z nich, na kwotę ponad 32 mln złotych, dotyczyło koncesji udzielonych w 2011 roku.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 36 & 1 pkt. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, w postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności możliwość dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu.

A zatem koncesje może otrzymać jedynie taki podmiot, który jest wiarygodny finansowo, którego stać na inwestycje finansowanie programu. Z pewnością nie spełnia takiego warunku podmiot, którego już na starcie nie stać nawet na zapłacenie opłaty koncesyjnej.

Tymczasem w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji zaistniała taka sytuacja, że liczne podmioty otrzymywały koncesje, zapewne w przekonaniu o ich pełnej zdolności finansowej, a wkrótce po uzyskaniu koncesji podmioty te okazywały się być niezdolne nawet do zapłaty opłaty koncesyjnej i domagały się daleko idących ulg w tych opłatach, zaś Przewodniczący Rady ulgi te hojną ręką rozdawał.

Należy zatem zasadnie podejrzewać, że albo te podmioty fałszywie zapewniały o swojej wydolności finansowej, zaś Rada i jej Przewodniczący zaniechali rzetelnego sprawdzenia ich

wniosków, albo też podmioty te już po uzyskaniu koncesji fałszywie powoływały się na trudności finansowe, a Przewodniczący Rady bez sprawdzenia wnioski te uwzględniał.

Mamy tu do czynienia z podejrzeniem kilku przestępstw. Istnieje podejrzenie, że:

Po pierwsze - podmioty ubiegające się o uzyskanie koncesji fałszywie zapewniały o swoich zdolnościach finansowych, a zatem osoby działające w ich imieniu dopuściły się poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne (art.271 & 1 kk)

Po drugie – podmioty ubiegające się o rozłożenie opłat koncesyjnych na raty fałszywie zapewniały o swojej trudnej sytuacji finansowej, co analogicznie uzasadnia odpowiedzialność osób działających w imieniu tych podmiotów za poświadczenie nieprawdy określone w art 271 & 1 kk.).

Po trzecie – uzasadnione jest podejrzenie, że Przewodniczący Rady, a może też inni jej członkowie (w zależności od ustalonego podziału kompetencji i zadań) dopuścili się przestępstwa niedopełnienia obowiązku należytego sprawdzenia wniosków lub też przekroczenia uprawnień i podjęcia decyzji o rozłożeniu należności na raty wobec podmiotów niespełniających warunków takiego rozłożenia.

Pragnę zauważyć, że w sytuacji, gdy wiarygodność finansowa podmiotu jest jednym z podstawowych warunków udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych i radiowych, to trudno sobie wręcz wyobrazić, żeby niezwłocznie po udzieleniu koncesji sytuacja podmiotu, który otrzymał koncesję, pogorszyła się tak nagle i tak dalece, żeby nie był on zdolny do jednorazowej zapłaty opłaty koncesyjnej. Logika postępowania wynikająca z przepisów prawa wskazuje bowiem, że podmiot niezdolny do zapłaty opłaty koncesyjnej, w ogóle nie powinien otrzymać koncesji, skoro bowiem nie jest zdolny do uiszczenia opłaty koncesyjnej, to tym bardziej nie jest zdolny do poniesienia inwestycji i finansowania programu, czego wymaga art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji.

Dodam, że ustalone przez NIK postępowanie Rady budzi obawy o rzetelność całego procesu koncesyjnego i nierówne traktowanie podmiotów ubiegających się o koncesje. Wielce prawdopodobne jest, że jedne podmioty odprawiano z kwitkiem jako niewiarygodne finansowo (np. Fundację Lux Veritatis, ubiegająca się o koncesje na rozpowszechnianie na multipleksie cyfrowym Telewizji Trwam) podczas gdy innym hojną ręką udzielano koncesji, ze z góry podjętym założeniem udzielenia ulg tuż po uzyskaniu koncesji.

Z uwagi na powyższe, wobec poważnego, uzasadnionego podejrzenia przestępstw poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne oraz przestępstw urzędniczych niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień na szkodę interesu publicznego – kieruję na ręce Pana Prokuratora Generalnego niniejsze zawiadomienie i proszę o podjęcie stosownych działań sprawdzających, a w dalszej kolejności śledczych.

Z poważaniem

Janusz Wojciechowski